



مردمان اصیل پامپاس

نوشته سزار. آ. گارسیا پلونس

جالب‌تر از همه اینها شاهدان عینی یا تاریخهای گویا هستند. با روستائیان سالخورده مصاحبه بعمل آمده است. آنها روایات و افسانه‌های هیجان‌انگیزی درباره روابط بین مالکان و رعیت‌ها، رقابت‌های سیاسی بین رادیکالها و محافظه‌کاران بیاد می‌آورند. یکی از آنها می‌گوید: «سالها پیش یعنی در دهه ۱۹۲۰ احزاب سیاسی گوناگون پیوسته یکدیگر را به تقلب در کارت‌های انتخاباتی متهم میکردند. یک روز تصمیم گرفته شد که از کاندیداها کاملاً مراقبت بعمل آید، از آن پس بی‌نظمی خاتمه یافت اما صندوق‌های آراء جهت شمارش می‌باید با قطار به دولورس منتقل می‌شد و یک بار وقتی قطار سوت‌زنان از کنار دریاچه سوین عبور میکرد گروهی که تصور می‌کردند آراء کمتری بدست آورده‌اند صندوق‌های رأی را بدرون دریاچه پرتاب کردند.»

هر دو طرح جهت تشویق و دلگرمی روستائیان فعال شرکت کننده با اجرا درآمده است، داوطلبان توسط کارشناسان آرشیو، موزه، و نیز باستانشناسان تعلیمات لازم را کسب می‌کنند و سپس جهت کار بروستا اعزام می‌شوند. امروزه در کاستلی جوانانی را می‌توان دید که در جستجوی مدارک و اشیاء موزه‌ای از خانه‌ای به خانه دیگر رفت و آمد می‌کنند درحالی‌که داوطلبان دیگر در بستر رودخانه ریوسالادو مشغول حفاری هستند.

عکس، کارت پستال، نامه، شهادت‌نامه، همه اینها جهت تهیه مدارکی از سوابق زندگی منطقه‌ای، به موزه و آرشیو کاستلی آرژانتین ارائه گردیده است. این دو عکس که اینک در آرشیو موجود است یک خانواده بومی را (سمت چپ) که عکس آنها در تاریخ ۱۹۰۵ برداشته شده است نشان میدهد و (سمت راست) نمائی است از دهکده کاستلی در آغاز قرن کنونی.

ناحیه یافت می‌شود، قدمهایی در جهت ایجاد یک موزه برداشته است. علاوه بر نمونه‌های باستانشناسی، موزه یاد شده اشیائی را که در ارتباط با کشاورزی و توسعه تمدن بعد از سکونت اروپائیان در این منطقه است و همچنین نمونه‌هایی از زندگی حیوانات و گیاهان را در محیط بومی جمع‌آوری کرده و به نمایش می‌گذارد. اجرای این پروژه‌ها علیرغم اینکه هر یک طبیعت ویژه خود را دارد مقارن یکدیگر در اواسط سال ۱۹۸۳ صورت گرفت و سرعت هم‌آهنگ گردید. نتیجه این هماهنگی ایجاد موزه و آرشیو منطقه‌ای کاستلی در هشتم اوت ۱۹۸۴ می‌باشد. این موزه هنوز افتتاح نگردیده است ولی مراسم گشایش آن قبلاً با موفقیتی چشمگیر برگزار گردیده است.

مدارک گردآوری شده درباره سازمان زندگی اجتماعی در آغاز قرن کنونی و نیز مواردی چون هزینه زندگی و طرق تنظیم قراردادهای شواهد جالب توجهی بدست می‌دهد. انبوه عکسها بوضوح حکایت از تغییر سنت‌ها و شیوه‌های زندگی می‌نماید، بخصوص تحول لباسهای سنتی به پوشش‌های مدرن، تحول مسکن از کلبه‌های روستائی حقیر به مزارع گله‌داری اشرافی که خود متأثر از خانه‌ها و ویلاهای اربابی اروپا است، سیلابهایی که هر ساله بمنطقه آسیب می‌رساند و نیز فعالیتهای روستاها پیش از مکانیزه شدن کشاورزی.

نخستین بار بود که یک دندانپزشک به دهکده ما می‌آمد، و من اولین بیمار او بودم. در آن زمان هیچگونه وسایل بی‌حسی در دهکده نبود. ده ساله بودم و آنها مرا روی یک صندلی در مقابل اسکلتی آویزان نشانند. به نظرم می‌آمد که اسکلت بمن لبخند می‌زند، من هم متقابلاً به او خندیدم. سپس خانمی که دستیار دندانپزشک بود بمن گفت: «خوب، تو نباید ترسی، تا دکتر کارش را انجام می‌دهد من هم برای تو گیتار می‌نوازم». ۷۵ سال بعد خانمی که قهرمان این ماجراست خاطرات خود را روی یک نوار ضبط می‌کند و چگونگی نخستین حضور دندانپزشکی و درمان با موسیقی در کاستلی، دهکده‌ای در یکی از پامپاس‌های مرطوب در آرژانتین را جایی که اخیراً یک موزه و آرشیو محلی ایجاد شده است، شرح می‌دهد.

این ناحیه که تا سال ۱۸۲۰ با سرزمین سرخ‌پوستان هم مرز بود محل سکونت آرژانتینی‌های بومی و مهاجران (بویژه ایتالیائی‌ها و باسکی‌ها) بوده است، مردمانی با تعصبی قومی نسبت به گذشته خود که در مقابل دنیای مدرن با سرسختی بیشتری نسبت به دیگر مردمان این ناحیه پایداری کرده‌اند. نتیجه آنکه منطقه یاد شده توسط انجمن آرشیو آمریکای لاتین برای طرحی جهت جمع‌آوری اطلاعات مرتبط با تاریخچه اجتماعی منطقه برگزیده شده است. نظر بر این بود که، تمامی مدارک موجود در نزد اشخاص همچون نامه‌ها، دفاتر حساب، دفترچه‌های تمرین مدرسه، عکسها و فیلمها و نیز گزارش شهود عینی از آن است که در بالا ذکر شد به طور منظم جمع‌آوری گردد.

دانشگاه ملی لاپلاتا نیز درصدد پیاده کردن طرح تحقیقات باستانشناسی در این منطقه است و با اطمینان براینکه کم و بیش آثاری از بومیان آمریکایی مربوط به ۹۰۰ الی ۱۰۰۰ سال بعد از میلاد در این

سزار. آ. گارسیا پلونس، اهل آرژانتین و عضو کمیته اجرایی شورای بین‌المللی آرشیو و رئیس پیشین آرشیوهای عمومی آرژانتین می‌باشد. آثار زیادی از او درباره موضوعات تاریخی و آرشیو منتشر شده است. او مسئول پروژه گردآوری تاریخچه اجتماعی مدارک ارائه شده به مرکز موزه و آرشیو مذکور در فوق است.